

АМЕЛИЈА ЗУБИЋ

И КРАДЉИВАЦ
СЕЋАЊА

Превела Дијана Радиновић

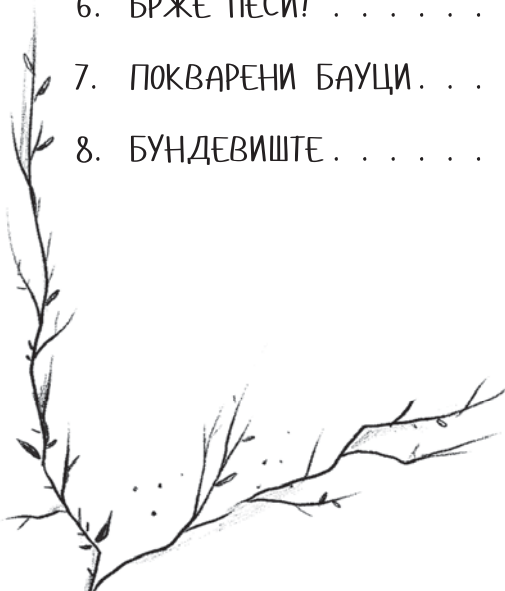

■ Laguna ■

САДРЖАЈ

МАПА КРАЉЕВСТВА	vi
УПОЗНАЈТЕ НОКТУРНИЈЦЕ И СЈАЈОПОЉЦЕ	viii
1. СУПЕРЛЕПАК ОД ГОБЛИНСКИХ БАЛА	1
2. МОЈ ЖИВОТ... У ПЕСМИ	13
3. СИЛНИ	29
4. РАЈСКИ БУНДЕВ-ПАРК	43
5. ХОЋУ ДА СЕ ИГРАМ ГОБЛИНСКЕ ШУГИЦЕ	51
6. БРЖЕ МЕСИ!	59
7. ПОКВАРЕНИ БАУЦИ	73
8. БУНДЕВИШТЕ	85

9. ШТА ТО БИ?	93
10. ЗАЧЕПИ КРАЉЕВСКУ ГУБИЦУ	105
11. БИБЛИОТЕКА ОТПАЛИХ УДОВА.	115
12. ЈЕДНОРООООГ! О, УЖАСА!	129
13. ПОЉЕ НЕЗАБОРАВАКА	143
14. ДУМ!	155
15. БАШ КАО ЈА	165
16. ЉУБАВ	175
17. БУНДЕВЕ И ТИКВИЦЕ	185
18. ВОДИТЕ ГА!.	199
19. БУНДЕВАСТИ СНОВИ	205

Вилинска шума

Чудесне планине

КРАЉЕВСТВО К СВЕТЛОСТИ

Станица дуге-пруге

Пријатно језерце

Љупка долина

Бунар лепих жеља

Зујави до

Плодоносне воћке

Окамењена шума

Флорина јама

Јама тетке Мејисе

Зомби Јога центар

Иноматеријални

Централно ноктурнијско гробље

Ноктурнијска палата

Ноктурнија

Окамењено дрво што личи на једнорога

Шиповици-пошта

Уклете куће

Станица дуге-пруге

Ноктурнијски центар

Бавоље хумке

Крастави мост

Вила Зубић

Бундевиште

Весела река

Гномски крај

Прекрасни докови

Искроград

Блистава бава

Леприконска лагуна

Станица дуге-пруге

Долина пуног месеца

Станица дуге-пруге

Рајски бундев-парк

Страшна предграђа

Смртоношчева баржа

Трошне куће

Катакомбастична академија

Смрдљиво језеро

Краљевство ТАМЕ

Јетјеска гора

Жабы стап

Грозоморне поздраве шаљу вам...

АМЕЛИЈА ЗУБИЋ

И ЛУДАЈА

ВОЛИ:
Да виси с другарима у
Рајском бундев-парку

НЕ ВОЛИ:
Зла бића
Да поспрема собу

ВОЛИ:
Бауке са укусом сира
Да пева песме о животу

НЕ ВОЛИ:
Кад је збуњен
Непристојне зомбије

ТАНЏИН

И БУНДА

ВОЛЕ:
Да играју
гoblinске шугице
Да бацају грашак

НЕ ВОЛЕ:
Часове кувања
Превише домаћих
задатака

ФЛОРА

КОСАЦ

И

ГРОФ ДРАКЧЕ и ГРОФИЦА ФРИВОЛЕТА

ВОЛЕ:
Да играју „Дневне
море“ с краљем
и краљицом
Вуууов фантастични
фалафел

НЕ ВОЛЕ:
Не баш блиставе
тоалете

ВОЛИ:
Да гура колица
Да помаже

НЕ ВОЛИ:
Да не гура колица
Да не помаже

КАРЛ

ВОЛИ:
Мало шта
НЕ ВОЛИ:
Готово све

ХЕЛЕН

КРАЉИЦА ВИЛИНЧИЦА

и КРАЉ ВЛАДИМИР

ВОЛЕ:
Да играју „Дневне
море“ са Зубићима
Да проводе време
са Танцином

НЕ ВОЛЕ:
Мегаломане
Гоблинске бале у
библиотеци

РАЈСКИ
БУНДЕВ-ПАРК

ЈЕДАН
ЈЕДИНИ

ТАКВЕ И

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

СУПЕРЛЕПАК ОД ГОБЛИНСКИХ БАЛА

Једне магловите среде, увече после школе, мала вампирица Амелија Зубић седела је у својој соби са Лудајом, својом љубимицом бундевом, усред страшног нереда.

– Тмушо! – зачуо се из приземља глас грофице Фриволете, Амелијине мајке. – Време је да вежбаш оргуље са Вуууом. Ускоро ћеш полагати тест, знаш.

– Је л' морам ноћас да вежбам? – одвратила је Амелија, која се сва снуждала на помисао да ће поново морати да вежба свирање на оргуљама

иако ју је Бууу, њихов утварни батлер, подучавао са огромним жаром.

– Правим Лудаји леп костим за прославу моје рођен-ноћи!

Лудаја је засквичала и одушевљено се завртела у месту.

– Лудајо, није ли то баш узбудљиво? Ускоро ћу напунити једанаест месечевих година! – казала је Амелија сва озарена док је листала часопис *Тикве и бундеве*. – И још ћемо моју рођен-ноћ прославити у стилу, у бундевишту! Ала му и баука, баш волим бундеве!

Амелија је више од ичег на свету желела да буде бундеволог кад порасте – видела је себе како довека проучава бундеве попут Лудаје и брине о њима.

Амелија је осим тога волела и штошта да прави, а посебно је волела да прави штошта за Лудају. Вечерас су по поду око ње лежали

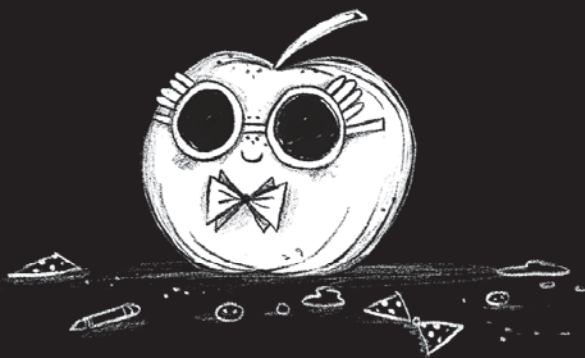
наранџасто-црни материјал, суперлепак од гоблинских бала и разноврсни прибор за плетење паучине.

Врата собе су се уз шкрипу отворила, а на њима се најпре указала огромна пунђа грофице Фриволете, па тек сама грофица. Кад је угледала наред у Амелијиној соби, цикнула је.

– Амелија, моја грозна брадавичице, па не види ти се под собе!

– То је креативни наред! – одвратила је Амелија нацеривши се. – Види! Правим сунчане наочаре за Лудају и малене лептир-машне.

Грофица је испустила неки чудан звук. – Амелија Зубић! Као да живиш у гоблинској пећини! Вууу те чека у музичкој соби, те поспреми овај крш и иди доле да вежбаш оргуље. Брзо, страхо-тице!

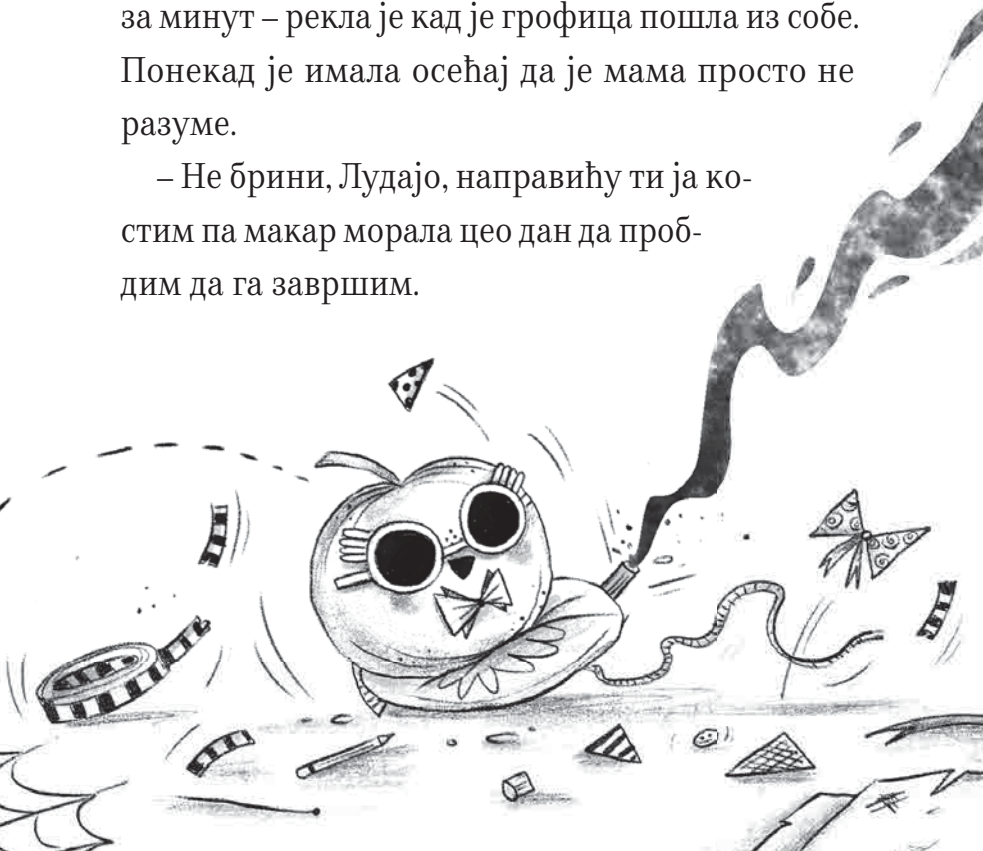

Амелији је лице плануло. – Али, мама, сад ће моја рођен-ноћ, а нисам до краја прочитала *Тикве и бундеве*! Могу ли само ове недеље да прескочим вежбање оргуља?

– Нипошто, Тмушо! Већ си пропустила вежбање прошле недеље јер си ишла да окопаваш бундеве. Свирање оргуља је важно, а часописи о бундевама нису!

Амелија је уздахнула. – Добро, мама, силазим за минут – рекла је кад је грофица пошла из собе. Понекад је имала осећај да је мама просто не разуме.

– Не брини, Лудајо, направићу ти ја костим па макар морала цео дан да пробдим да га завршим.

Лудаја је – ХОП! – узбуђено скочила, али је пала на тубу суперлепка и љубичасте гоблинске ба-
ле испрскале су целу Амелијину хаљину.

– О, не! Пази, Лудајо! – викнула је Амелија и
погледала у умрљану хаљину.

Али мала бундева је полетела и скочила на Амелијино крило – право у хрпу гоблинских бала.

– Јао! – цикнула је Амелија. – Села си право на лепак...

Лудаја је покушала да одскочи са Амелијиног крила, али се чврсто залепила за њега.

Амелија се освртала по соби тражећи сјај – једино што је могло да раствори гоблинске бале – али нигде га није видела.

– Лудајо, морамо да пожуримо – казала је бундеви. – Вууу ме чека, а ти си ми се залепила за крило... Јој!

Амелија је покушавала да скине хаљину, али јој је то врло тешко ишло због Лудаје, која јој је била залепљена спреда. Амелија се одједном нашла напола свучена, напола обучена. Лудаја је почела успаничено да сквичи и да се њише с једне на другу страну не би ли се некако ослободила.

– Хеј, Лудајо, шта то радиш? – упитала ју је Амелија, покушавајући да се извуче из хаљине која се упетљала око ње. – Прекини! Пашћу!

Но мала бундева је, чврсто решена да се ослободи, наставила да се њише, па се Амелија тетурала по соби као неки слуђени зомби.

– ЈАО! – вриснула је кад је нагазила на кутијицу пуну дугмади и оклизнула се.

ТРАС!

Амелија и Лудаја су полетеле и стровалиле се на под, а креације са дезеном бундеве разлетеле су се по целој соби.

После неколико секунди на врата је нахрупила Амелијина мама.

– Шта се ове дешава, гробље му пољубим? – повикала је загледајући дармар.

– Ух... објаснићу ти... – стидљиво је одвратила Амелија.

– И шта ти се десило с хаљином? – строго ју је питала мајка.